

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.
jonk@jm.dk
formueretskontoret@jm.dk

Sagsnr. 2024- 16299

21. marts 2025

Høringssvar over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om
forretningsorden for Erstatningsnævnet

Danske Advokater mener, at

- Sagsbehandlingstiderne i Erstatningsnævnet er uacceptabelt lange
- Det er uklart, hvad formålet med ændringerne er – og derved også om formålet opnås
- Erstatningsnævnets vurdering og statistik mangler
- Øget brug af formandsafgørelser og sekretariatsafgørelser sker på bekostning af den skadelidtes retssikkerhed
- Ændringerne kan forøge antallet af forkerte afgørelser og dermed øge antallet af retssager med Erstatningsnævnet.

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Dette høringssvar er udarbejdet i samarbejde med vores [fagudvalg for erstatnings- og forsikringsret](#).

Overordnede bemærkninger

Det følger af Civilstyrelsens [hjemmeside](#) pr. den 8. april 2024, at Erstatningsnævnet igennem en længere periode har haft flere sager, end der er ressourcer til at behandle. Videre følger det, at der fremover må forventes at gå op til 24 måneder, før en ansøgning med et erstatningskrav kan tages under behandling, og at der må forventes en forlænget sagsbehandlingstid for de ansøgninger, som allerede er indsendt til nævnet.

Folketingets Ombudsmand [udtalte](#) den 5. december 2024 vedr. Erstatningsnævnets sagsbehandlingstider, at: *"Blandt andet henset til sagernes ofte store konsekvenser og betydning for de involverede er det imidlertid min opfattelse, at sagsbehandlingstiderne i Erstatningsnævnet generelt er alt for lange, formentlig bortset fra fast track-sagerne, og at der – som ministeriet også har anført – er grund til at se med stor alvor på sagsbehandlingstiderne på området."*

Sagsbehandlingstiderne i Erstatningsnævnet udgør en stor retssikkerhedsmæssig udfordring. Det gælder, da sagsbehandlingstiden er urimelig lang, og da de involverede er særligt sårbare, idet der er tale om mennesker, der har fået en fysisk eller psykisk personskaade som følge af en straffelovsovertrædelse.

Vi gør opmærksom på ovenstående, fordi det er uklart, hvad formålet med de foreslåede ændringerne i bekendtgørelsen er. Det er derfor også uklart, om formålet kan opnås med de foreslåede ændringer.

Det følger af høringsbrev af den 25. februar 2025, at bekendtgørelsesudkastet har til formål at *smidiggøre* sagsbehandlingen af offererstatningssager. Med de lange og kritiserede sagsbehandlingstider mener vi, at formålet nødvendigvis må være en markant nedbringelse af sagsbehandlingstiden.

Med henblik på at sikre, at den reelle udfordring løses – de alt for lange sagsbehandlingstider – savner vi Erstatningsnævnets vurdering af, om de tiltænkte ændringer vil forkorte sagsbehandlingstiderne og i bekræftende fald, i hvilket omfang.

Vi anbefaler på den baggrund, at Erstatningsnævnets vurdering heraf inddrages.

Konkrete bemærkninger

I § 5, stk. 4, nr. 3, udgår "og erstatningen ikke overstiger 1.000.000 kr."

Bestemmelsen og bemyndigelsen angår både afgørelser om godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne efter forelæggelse for Patienterstatningen.

Forslaget om formandsafgørelser om godtgørelse for varigt mén baseret på en udtalelse fra Patienterstatningen anser vi ikke for betænkeligt. Det forudsætter dog, at der ikke er usikkerhed om, at Patienterstatningen har anvendt reglerne om årsagsforbindelse korrekt, jf. nærmere nedenfor.

Forslaget om anvendelse af formandsafgørelser i sager om erstatning for tab af erhvervsevne efter forelæggelse for Patienterstatningen anser vi imidlertid for meget betænkeligt.

Vores betænkelighed skyldes, at der i disse afgørelser også vil indgå stillingtagen til den årsløn, erstatningen beregnes efter, og om Patienterstatningen har anvendt de erstatningsretlige regler for årsagsforbindelse (kausalitet) korrekt. Det følger af praksis, særligt U.2002.1496.H, og litteraturen, at der gælder et lempet beviskrav for sammenhæng, når personskaden er forvoldt ved vold.

Når nævnet består af 2 andre medlemmer, herunder en advokat, er det ikke hensigtsmæssigt, at afgørelser om tilkendelse af et muligt meget stort erstatningsbeløb for erhvervsevnetab ikke undergives behandling i nævnet.

Vi anser ovenstående for at øge risikoen for forkerte afgørelser. Det vil være afgørelser, som den skadelidte efterfølgende skal indbringe for domstolene. Vi anbefaler derfor, at afgørelser om erstatning for tab af erhvervsevne, der har været forelagt Patienterstatningen til vejledende udtalelse, ikke sker som formandsafgørelser.

I § 5, stk. 4, nr. 4, udgår ”erstatningen ikke overstiger 250.000 kr.”

Ved at fjerne beløbsgrænsen vil der fremadrettet kunne træffes formandsafgørelser i alle sager, hvis ”ansøgningen i det væsentlige imødekommes”. Dette vil indebære, at et medlem af formandskabet skal vurdere, hvornår en ansøgning i det væsentlige imødekommes. Det fremstår ikke klart, hvornår en ansøgning anses for imødekommet i det væsentlige. Det skyldes særligt, at det ofte vil være Erstatningsnævnets sekretariat, der sætter de erstatningsbeløb på, der skal træffes afgørelse om.

Erfaringen er, at mange voldsofre (der ikke har professionel bistand) ikke ansøger om et bestemt erstatningsbeløb for de enkelte erstatningsposter. Der er i offererstatningsloven i øvrigt ikke noget krav om, at der indgives ansøgning om nærmere opgjorte krav. Det er nævnet, der på baggrund af indhentede oplysninger om skade- og sygeforløb fastsætter størrelsen af godtgørelse for svie og smerte. Tilsvarende gælder for erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, fastsættelse af årsløn til brug for erstatning for erhvervsevnetab m.m. På denne baggrund vil det i mange sager ikke være muligt at bedømme, om ansøgningen i det væsentlige imødekommes.

Ændringen vil i tillæg til ovenstående underminere formålet om, at afgørelser skal træffes af et nævn bestående af flere personer med forskellig baggrund og faglighed.

Vi anbefaler på den baggrund, at ændringsforslaget udgår.

I § 5, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter ”stk. 4, nr. 1 og 2,”: ”og stk. 5,” og ”125.000 kr.” ændres til: ”500.000 kr.”

Forslaget indebærer, at sekretariatet kan bemyndiges til at træffe afgørelser i alle ”utvivlsomme og hyppigt forekommende sager”, hvor erstatningen ikke overstiger 500.000 kr.

Det er uklart, om bemyndigelsen skal ske "sag for sag", eller om der vil blive udarbejdet en ramme, der udgør en generel bemyndigelse for, i hvilke typer sager, sekretariatet kan træffe afgørelse. Det er betænkeligt, hvis forhøjelse af beløbsgrænsen betyder, at sekretariatet kommer til at træffe mange afgørelser og endda i sager, der kan angå relativt store erstatningsbeløb. Det må særligt gælde, når nævnets afgørelser ikke kan påklages til en klagemyndighed, men kun kan indbringes for domstolene.

Det er bekymrende, at det er uoplyst, hvor mange sager, det skønnes at vedrører. Det er også uoplyst, om øget brug af sekretariatsafgørelser vil have en positiv effekt på sagsbehandlingstiden eller, om det blot vil betyde, at deres spares på udgifterne til medlemmerne af nævnet.

Vi anbefaler, som også indledningsvist anført, at Erstatningsnævnets vurdering af disse spørgsmål, herunder evt. beregninger, inddrages forud for, at der gennemføres ændringer af Erstatningsnævnets forretningsorden.

Afsluttende bemærkninger

I tillæg til ovenstående bemærkes det, at der med ændringer til ændringsbekendtgørelser opstår risiko for, at indholdet kompliceres og bliver vanskeligt tilgængeligt. Vi anbefaler derfor at der udfærdiges en ny bekendtgørelse.

Danske Advokater står gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Danielle Løw

Juridisk konsulent